

direkte Skatter paa en saadan Maade, at Hartkornsejerne fik nogen Lettelse, og at denne Lettelse blev betalt med en Formue- og Indkomstskat. Jeg kan forstaa, at man kan tage det Standpunkt, selv om der maaske kunde være et og andet at indvende derimod. Men jeg vilde finde det ret urigtigt, at man vilde reformere de direkte Skatter saaledes, at Hartkornsejerne fik en Lettelse, og at denne skulde betales af dem her i Landet, der have mindst at betale med. Og det vil i Virkeligheden blive Forholdet, dersom man af Statskassens Penge vil betale Skattelettelsen. Saa længe en saa stor Part af Statskassens Penge kommer ind ved vore Toldskatter, som Tilfældet er, finder jeg det meget urigtigt at lade Statskassen faa nogen større Udgift ved Gennemførelsen af den direkte Skattereform. Det Synspunkt, mener jeg, man har Lov til at gøre gældende ogsaa ud over det rent finansielle Synspunkt.

Men selv om man faar en i sig selv hvilende Reform af de direkte Skatter, mener jeg ikke, at man derved er naaet saa vidt i Reformerne, som man med Rimelighed kan forlange. Der er meget andet, der staar tilbage, det er ikke en Gang for mig det vigtigste. Jeg ved nok, at for mange i denne Sal er en Reform af vort Skattevæsen noget af det vigtigste, man kan tænke sig i Øjeblikket, og jeg véd ogsaa, at mange uden for denne Sal have omtalt dette Spørgsmaal paa den Maade. Jeg har nu en derfra noget afvigende Mening, for saa vidt som jeg mener, at en Reform af vore direkte Skatter hører ikke til de mest demokratiske Reforme, der paakræves. Jeg mener det af den Grund, at en Skattereform i den Skikkelse, hvori man har tænkt sig den hidtil, selv om den kommer til at hvile i sig selv, bliver, hvordan man saa vender og drejer det, kun en Reform, der ikke naar til Bunds, ned i vort Samfund. Der standses paa et Sted midt i Samfundet blandt Folk, der ikke trænge mest til Reforme. En Reform af vort direkte Skattevæsen, som man nu tænker sig den, er en Reform, der tager fra nogle, der have noget, og giver til andre, der have noget. Men alle de mange, som ikke have noget, og som man først og fremmest skulde hjælpe ved en Reform, rører man ikke ved. Jeg ser heri en Fejl ved denne Skattereform, den er ikke for mig tilstrækkelig demokratisk. Jeg ønsker af et Folketing som det Folketing, vi have i Øjeblikket, og en Regering som den Re-

gering, vi have i Øjeblikket, Reforme af langt mere demokratisk Art. Jeg har ikke noget imod, at man faar en Skattereform, naar den ellers bliver nogenlunde rimelig, men jeg ønsker, at man ikke maa tro, at saa kan man standse og sige Stop for videre demokratiske Reforme i den nærmeste Fremtid.

Det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) sagde forleden Dag noget, der sluttede sig til det, jeg her har sagt, og jeg vil for saa vidt gøre Gengæld, som jeg yder min Tilslutning til hans Udtalelse. Han sagde, at det vilde være nødvendigt for Venstrereformpartiet at begynde paa et Reformarbejde for de smaa i Samfundet, og at dersom Venstrereformpartiet og dets Regering ikke tager en saadan Opgave op, vil Grundlaget for Partiet og Regeringen smuldre bort under dem. Jeg tror, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret i denne Betragtning. Jeg tror, at det vil være baade rigtigt og fornuftigt af Venstrereformpartiet og dets Regering at tage fat paa Reforme for de smaa i Samfundet. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at jeg nok har hørt ældre Statsmænd, havde jeg nær sagt, bruge den Udtalelse: Ja, et er, hvad der er rigtigt, et andet er, hvad der er fornuftigt, det er ikke altid saadan, at det rigtige og det fornuftige falder sammen, men jeg tror, at i den Sammenhæng hvori jeg tager disse Ord, maa og kan og skal det rigtige og det fornuftige falde sammen. Jeg tror, at den rigtige Politik er den fornuftige Politik, og at den urigtige Politik ogsaa er en ufornuftig Politik. Jeg tror, at det var en urigtig Politik, Højre førte under Provisorismen. Det var en urigtig Politik, for saa vidt som det altid er galt at regere mod Landets Love, men det var ogsaa en saare ufornuftig Politik for Højre, hvad vi allerbedst kunne se, naar vi give os til at tælle det Medlemsantal, Højre for Øjeblikket har her i Folketinget. Den moderate Forligspolitik var en urigtig Politik, for saa vidt som det altid er urigtigt at føre en Politik paa Trods af de Løfter, man har givet sine Vælgere. Det var ogsaa en ufornuftig Politik, thi denne Politik har skilt de moderate af med deres Vælgere i saa høj Grad, som Tilfældet er. Vi i Venstrereformpartiet maa hverken føre en urigtig eller en ufornuftig Politik. Og det er absolut den rigtigste Politik at hjælpe dem i vort Samfund først, der trænge haardest. Det vil ogsaa altid være en fornuftig Politik, thi de smaa ere de fleste, og det er dem, hvis Hjælp vi have